

— Моята здрава гостенка се върнала, — помислила старата. Отишла тя на вратата, а гжската стои на прага съ възелъ въ човката.

Влѣзла тя въ стаята, поклонила се на бабата и сложила възела прѣдъ нея.

Въвъ възела имало злато.

Снахата побѣлѣла отъ злина. — „Добрѣ,“ — помислила си тя — „азъ ще спечеля повече отъ тебе. Не е голѣма работа да се лѣкува една птица.“

И почнала тя да варди гжската. Дълго врѣме трѣбвало да чака. Най-послѣ я издебнала и я ударила съ камѣкъ въ крака. Птицата паднала. Снахата я занесла вжщи и грижливо я гледала, докато оздравѣла. Тогава тя я пустила свободна и очаквала награда.

И какво станало? — Слѣдъ нѣколко дни, като работѣла на двора, слуша надъ главата си познатия гласъ: „кря-кря-я!“

Тя бързо дигнала глава и веднага се хванала за лицето: тъкмо на носа ѝ падналъ възелъ съ камѣни.

Така ранената гжска отмѣстила на жадната за злато снаха.

